

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1694/2567

นาย อ.โจทก์ นาย ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 177, ป.อ. มาตรา 144

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยเบิกความต่อศาลในคดีแพ่ง ผบ 135/2560 จำเลยได้เบิกความต่อศาลแล้ว แม้ต่อมา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 มีคำพิพากษาให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่งก็ไม่มีผลกระทบ การกระทำของจำเลย แต่การกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดหรือไม่ อยู่ที่ว่าคำเบิกความของ จำเลยเป็นข้อสำคัญในคดีหรือไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้อง แล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติ ว่า เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2560 จำเลยฟ้องโจทก์เป็นคดีแพ่งขอให้ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ย วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560 คู่ความทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ศาลชั้นต้นพิพากษาตามยอมตาม คดีหมายเลขแดงที่ ผบ 135/2560 ของศาลชั้นต้น วันที่ 15 พฤศจิกายน 2560 โจทก์ยื่นคำร้อง ขอให้พิจารณาคดีใหม่ ศาลชั้นต้นได้ส่วนแล้วมีคำสั่งให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณา ตั้งแต่รับ หนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560 และสัญญาประนีประนอมยอมความทั้ง กำหนดวันนัดสืบพยานโจทก์และจำเลย ต่อมาวันที่ 3 กรกฎาคม 2561 จำเลยเบิกความต่อ ศาลชั้นต้นว่า โจทก์กู้ยืมเงินจากจำเลย 1,000,000 บาท วันที่ 2 สิงหาคม 2561 ศาลชั้นต้น พิพากษาให้โจทก์ชำระเงิน 967,744 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว โจทก์อุทธรณ์คำพิพากษาที่ให้โจทก์ชำระเงิน จำเลยอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ให้เพิกถอนกระบวนการ พิจารณาและสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษากลับเป็นว่า ให้ เพิกถอนกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นตั้งแต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการรับ หนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2560 และสัญญาประนีประนอมยอมความฉบับ ลงวันที่เดียวกันไปจนถึงมีคำพิพากษาฉบับลงวันที่ 2 สิงหาคม 2561 ที่ให้โจทก์ชำระเงิน โจทก์ ขออนุญาตฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา ยกคำร้อง และไม่รับฎีกาของโจทก์ คดีถึงที่สุด คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การที่จำเลยเบิกความในคดีแพ่งหมายเลขแดง ผบ 135/2560 ของศาลชั้นต้น เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2561 เป็นความผิดฐานเบิกความเท็จตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยยกฟ้องโจทก์ โดยเห็นว่า การพิจารณาที่จำเลยเบิกความนั้นศาลได้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาคดีดังกล่าวไปแล้ว แต่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่จำเลยเบิกความตามที่เป็นคดีในคำฟ้องนี้ การพิจารณาคดียังมิได้ ถูกเพิกถอน หากฟังได้ว่าจำเลยเบิกความเท็จอันเป็นข้อสำคัญในคดีก็ย่อมมีความผิด และถือได้ว่า ได้กระทำความผิดสำเร็จไปแล้ว แม้การพิจารณาในส่วนดังกล่าวต่อมาจะถูกเพิกถอนก็หาได้ กระทบการกระทำความผิดที่สำเร็จไปแล้วไม่ ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น ดังนั้น การที่จำเลย

เบิกความต่อศาลจังหวัดตากในคดีแพ่งดังกล่าว จำเลยได้ทำการเบิกความต่อศาลแล้ว แม้ต่อมา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 มีคำพิพากษาให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่งดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบ การกระทำของจำเลย แต่การกระทำของจำเลยจะเป็นความผิดหรือไม่ อยู่ที่ว่าคำเบิกความของ จำเลยเป็นข้อสำคัญในคดีหรือไม่ เห็นว่า ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ 135/2560 ของศาลชั้นต้น จำเลยเบิกความว่า โจทก์กู้ยืมเงินจากจำเลย 1,000,000 บาท โดยจำเลยเบิกความประกอบสำเนา หลักฐานการกู้ยืมเงินและสำเนารายงานประจำวันรับแจ้ง ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ผบ 135/2560 ของศาลชั้นต้น ส่วนโจทก์ให้การและนำสืบในคดีแพ่งดังกล่าวว่า โจทก์กู้ยืมเงินจาก จำเลยเพียง 240,000 บาท ซึ่งต่อมาศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โจทก์กู้ยืมและ รับเงินไปจากจำเลย 1,000,000 บาท ดังนี้ คดีนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า คำเบิกความของจำเลยใน คดีแพ่งดังกล่าวที่เบิกความว่า โจทก์กู้ยืมเงินจากจำเลย 1,000,000 บาท เป็นความเท็จ การที่ จำเลยเบิกความในคดีแพ่งหมายเลขแดง ผบ 135/2560 ของศาลชั้นต้น เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2561 จึงไม่เป็นความผิดฐานเบิกความเท็จตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 ฎีกาของโจทก์ ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

นพพร โพธิ์รังสิยากร · พงษ์ธร จันทร์อุดม · วิชัย ตัญศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1694/2567>